

V Bruseli 2. júna 2023
(OR. en)

10136/23

**Medziinštitucionálny spis:
2023/0170(NLE)**

**JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174**

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	1. júna 2023
Komu:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generálna tajomníčka Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2023) 281 final
Predmet:	Návrh ROZHODNUTIA RADY, ktorým sa členské štáty oprávňujú stať sa alebo zostať v záujme Európskej únie zmluvnými stranami Dohovoru z 13. januára 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2023) 281 final.

Príloha: COM(2023) 281 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 31. 5. 2023
COM(2023) 281 final

2023/0170 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTIE RADY,

**ktorým sa členské štáty oprávňujú stat' sa alebo zostať v záujme Európskej únie
zmluvnými stranami Dohovoru z 13. januára 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Cieľom EÚ je vytvoriť, zachovávať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb, prístup k spravodlivosti a plné dodržiavanie základných práv.

Tento cieľ by mal obsahovať aj cezhraničnú ochranu dospelých, ktorí z dôvodu svojej oslabenej alebo nedostatočnej osobnej spôsobilosti nie sú schopní chrániť svoje záujmy (ďalej len „dospelí“). Dospelý je osoba, ktorá dosiahla vek 18 rokov.

Počet dospelých v takýchto situáciách v EÚ sa zvyšuje z dôvodov starnutia obyvateľstva a s tým spojeného výskytu chorôb súvisiacich s vekom, a rastúceho počtu osôb so zdravotným postihnutím. V závislosti od vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, v ktorom žijú, sa na nich môže vzťahovať ochranné opatrenie prijaté súdom alebo správnym orgánom, alebo ich môže podporovať tretia strana, ktorú vopred určili (prostredníctvom „oprávnení na zastupovanie“) na spravovanie svojich záujmov.

Dospelí môžu potrebovať spravovať svoje aktíva alebo nehnuteľnosti nachádzajúce sa v inej krajine, podstúpiť naliehavú alebo plánovanú lekársku starostlivosť v zahraničí alebo sa presťahovať do inej krajiny z rôznych dôvodov.

V uvedených cezhraničných situáciách sú dospelí konfrontovaní so zložitými a niekedy protichodnými pravidlami členských štátov. Tieto zahŕňajú rozhodovanie o tom, ktorý súd alebo iný orgán oprávnený prijímať ochranné opatrenia má právomoc, ktoré právo sa uplatňuje na ich prípad a ako uznať alebo uplatňovať prijaté rozhodnutie alebo oprávnenia na zastupovanie vydané v zahraničí. Toto vedie k situáciám, v ktorých sa dospelí, ich rodiny a ich zástupcovia stretávajú so značnou právnou neistotou, pokiaľ ide o to, ktoré pravidlá sa uplatňujú na ich prípad, o výsledok postupov a o formality, ktoré musia vykonať. Často musia podstúpiť zdĺhavé a nákladné konanie, aby sa zaistilo, že ich ochrana bude naďalej účinná aj za hranicami alebo že budú mať prístup k svojim právam v zahraničí. V niektorých prípadoch ich ochranu a oprávnenia zverené ich zástupcovi napokon neuznávajú ani súdy, ani mimosúdni aktéri ako banky, zdravotnícki zamestnanci alebo realitní makléri.

Dňa 13. januára 2000 bol pod záštitou Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného, medzivládnej organizácie, ktorej účelom je „pracovať na progresívnej harmonizácii noriem medzinárodného práva súkromného“¹, prijatý Dohovor o medzinárodnej ochrane dospelých (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých“). Tento dohovor obsahuje komplexný súbor pravidiel, ktoré sa týkajú právomoci, rozhodného práva, uznávania a výkonu ochranných opatrení, a ustanovenia o práve uplatniteľnom na oprávnenia na zastupovanie, ktoré umožňujú výkon týchto oprávnení v cezhraničnom kontexte. Zavádzajú sa ním aj mechanizmy spolupráce medzi príslušnými orgánmi zmluvných štátov a medzi ústrednými orgánmi zmluvných štátov.

Tento dohovor sa vo všeobecnosti považuje za efektívny a flexibilný nástroj medzinárodného práva súkromného, vhodný na daný účel na svetovej úrovni. Nedávna práca vykonaná v rámci Zvláštnej komisie v oblasti praktického fungovania Haagskeho dohovoru z roku 2000

¹ Článok 1 [Štatútu](#) haagskej konferencie.

o ochrane dospelých² poskytne čoskoro odborníkom v praxi užitočné nástroje ako praktickú príručku na jeho náležité uplatňovanie.

V súčasnosti je však zmluvnou stranou tohto dohovoru len 12 členských štátov EÚ³. Ratifikácia Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých všetkými členskými štátmi a ich pristúpenie k nemu je dlhodobým cieľom EÚ.

Od roku 2008 Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých výslovne potvrdili Rada Európskej únie⁴, Európsky parlament⁵ a Európska komisia⁶. Všeobecná ratifikácia Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých členskými štátmi a ďalšími krajinami je dôležitá pre jeho účinné fungovanie. Európsky parlament aktívne podporuje ratifikáciu dohovoru všetkými členskými štátmi, ako aj prípadnú legislatívnu iniciatívu EÚ na doplnenie Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých.

Komisia a Haagska konferencia medzinárodného práva súkromného zorganizovali 5. až 8. decembra 2018 spoločnú konferenciu na podporu ratifikácie Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých a na zistenie možných nedostatkov, ktoré si vyžadujú ďalšie opatrenie⁷.

Ministri spravodlivosti Česka, Francúzska a Slovinska napísali 3. mája 2021 Komisii žiadosť, aby Komisia urýchlila svoje prípravné práce na legislatívnej iniciatíve.

² <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=884>.

³ Belgicko, Česko, Nemecko, Estónsko, Grécko, Francúzsko, Cyprus, Lotyšsko, Malta, Rakúsko, Portugalsko a Fínsko.

⁴ V záveroch Rady „Právna ochrana ohrozených dospelých“ [14667/08 (Presse 299), 24.X.2008] vyzvala Rada členské štáty, ktoré tak ešte neurobili, aby „čo najskôr začali postupy na [...] podpísanie a/alebo ratifikáciu“ Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých „alebo aby v nich aktívne pokračovali“ a vyzvala členské štáty, „v ktorých ešte prebiehajú vnútorné konzultácie [v súvislosti s pristúpením k Haagskemu dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých], aby ich čo najskôr ukončili“. Navyše Európska rada vo svojich záveroch k Štokholmskému programu – otvorenej a bezpečnej Európe, ktorá slúži občanom a chráni ich, prijatých v roku 2009, vyjadrila želanie, aby sa členské štáty pripojili k Haagskemu dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých „čo najskôr“.

⁵ Pozri uznesenie Európskeho parlamentu – Právna ochrana dospelých osôb: cezhraničné dôsledky [P6_TA(2008) 0638] z 18. decembra 2008 s odporúčaniami pre Komisiu o právnej ochrane dospelých osôb: cezhraničné dôsledky [2008/2123(INI)] (2010/C45 E/13). V bodoch 1 až 4 uznesenia sa členské štáty vyzývajú, aby ratifikovali Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých a Komisia, aby vypracovala legislatívny návrh na posilnenie spolupráce medzi členskými štátmi s cieľom zhrnúť problémy a najlepšie postupy pri uplatňovaní Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých a posúdiť možné pristúpenie Európskeho spoločenstva ako celku k dohovoru. Treba poznamenať, že v uznesení z roku 2008 Európsky parlament žiadal Komisiu, aby predložila návrh „ihneď po nadobudnutí dostatočných skúseností v oblasti uplatňovania [Haagskeho] dohovoru“. V ďalšom uznesení, ktoré prijal Európsky parlament 1. júna 2017, vyzval členské štáty, aby podpísali a ratifikovali Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých a aby sebaurčenie dospelých podporili zavedením splnomocnenia pre prípad nespôsobilosti do svojich vnútroštátnych právnych predpisov.

⁶ Pozri oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre európskych občanov – Akčný plán na implementáciu Štokholmského programu, Brusel, 20.4.2010, KOM(2010) 171 v konečnom znení. V bode 13 akčného plánu vykonávania Štokholmského programu z roku 2010 sú pod titulom „Zabezpečenie ochrany základných práv/Zraniteľné skupiny“ uvedené členské štáty Európskej únie, ktoré sa stávajú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých.

⁷ Spoločná konferencia Európskej komisie a Haagskej konferencie o cezhraničnej ochrane zraniteľných dospelých, Brusel 5. – 7. decembra 2018, <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=654>.

V júni 2021 boli prijaté závery Rady⁸, v ktorých sa okrem iného členské štáty vyzývajú, aby čo najrýchlejšie ratifikovali Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých, a Komisii sa odporúča, aby zvažila možnú potrebu právneho rámca v rámci EÚ na uľahčenie voľného pohybu ochranných opatrení a predložila v prípade potreby legislatívne návrhy.

V rokoch 2021 a 2022 zorganizovalo portugalské, francúzske a české predsedníctvo rôzne podujatia na zvýšenie informovanosti o tejto problematike.

Bez ohľadu na tieto činnosti je tempo ratifikácie tohto dohovoru stále príliš pomalé. V niektorých členských štátoch návrh právnej úpravy ratifikácie už roky čaká na prerokovanie v parlamente alebo ho vláda bez ohľadu na ukončenie prípravných prác nepredložila. Ostatné členské štáty uplatňujú dohovor v praxi čiastočne (najmä pravidlá týkajúce sa právomoci a rozhodného práva) bez toho, aby z vlastného podnetu dohovor formálne ratifikovali. Toto by znamenalo vymenovanie ústredného orgánu v záujme dosiahnutia účinnej spolupráce medzi zmluvnými štátmi.

Komisia sa v tejto súvislosti rozhodla predstaviť iniciatívu s cieľom poveriť uvedené členské štáty, ktoré ešte nie sú zmluvnými stranami dohovoru, aby ho ratifikovali alebo aby k nemu pristúpili. Odkaz na túto iniciatívu je v pracovnom programe Komisie na rok 2022: *Navrhujeme opatrenia [...] na posilnenie justičnej spolupráce pri ochrane zraniteľných dospelých v cezhraničných situáciách.*

Keďže Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých je otvorený na podpis a ratifikáciu pre štáty, ktoré boli členmi Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného 2. októbra 1999⁹ (článok 53 dohovoru), podpísať a ratifikovať dohovor budú musieť tieto štáty: Bulharsko, Španielsko, Chorvátsko, Maďarsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Švédsko. Naopak Írsko, Taliansko, Luxembursko, Holandsko a Poľsko budú musieť dohovor iba ratifikovať, keďže ho už podpísali. Litva bude musieť k dohovoru pristúpiť, pretože je členom Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného od 23. októbra 2001.

- **Súlad s existujúcimi politickými ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

V súčasnosti neexistuje žiadny právny predpis EÚ o cezhraničnej ochrane dospelých. Predkladaný návrh je však súčasťou balíka spolu s návrhom Komisie na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone opatrení, verejných listín a oprávnení na zastupovanie a spolupráci v občianskych veciach týkajúcich sa ochrany dospelých. V návrhu sa ustanovuje uplatňovanie niektorých pravidiel Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých v členských štátoch a stanovujú sa doplnujúce pravidlá na uľahčenie ešte užšej spolupráce v rámci EÚ v tejto oblasti.

Predkladaný návrh sa týka ratifikácie a pristúpenia tých členských štátov, ktoré ešte nie sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých, ktorý je jediným medzinárodným nástrojom zaoberajúcim sa problematikou cezhraničnej ochrany dospelých v oblasti medzinárodného práva súkromného.

⁸ [Závery Rady o ochrane zraniteľných dospelých osôb v celej Európskej únii](#) (7. júna 2021).

⁹ Článok 53:

1. Dohovor je otvorený na podpis štátmi, ktoré boli členmi Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v čase jej osemnásteho zasadnutia.
2. Dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu a ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí alebo schválení sa uložia na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, depozitára dohovoru.

Oba návrhy sa týkajú medzinárodného práva súkromného, dobre rozvinutej oblasti politiky v rámci EÚ. Od roku 2000 EÚ skutočne prijala množstvo legislatívnych aktov v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré mali cezhraničné dôsledky. Žiadny z týchto legislatívnych aktov však neupravuje cezhraničné aspekty právnej spôsobilosti osôb¹⁰ alebo ochrany dospelých, ktorí „z dôvodu svojej oslabenej alebo nedostatočnej osobnej spôsobilosti“¹¹ nie sú schopní chrániť svoje záujmy.

Navrhované nariadenie by sa uplatňovalo v členských štátoch, zatiaľ čo Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých by sa mohol uplatňovať voči tretím krajinám, ktoré sú zmluvnými štátmi dohovoru. Vzhľadom na to, že dospelí v EÚ môžu mať vzťahy tak v členských štátoch, ako aj v tretích krajinách (napr. môžu tam vlastniť majetok alebo mať osobné väzby), súdržný rámec medzinárodného práva súkromného uplatniteľný na ochranu dospelých v EÚ aj v tretích krajinách, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, je rozhodujúci pre zaistenie ochrany dospelých v medzinárodných situáciách.

Oba návrhy sa teda vzájomne dopĺňajú a z tohto dôvodu sa predkladajú spolu.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

EÚ a jej členské štáty sú zmluvnými stranami Dohovoru Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím (ďalej len „dohovor UNCRPD“), ktorý od svojho prijatia v roku 2006 predstavuje medzinárodný základ pre práva osôb so zdravotným postihnutím.

Článok 3 písm. c) Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých obsahuje ustanovenia, ktoré údajne zvýhodňujú alebo tolerujú opatrenia týkajúce sa náhradného rozhodovania (najmä v prípade použitia termínu „opatrovnictva, poručníctva a podobných inštitútov“). Vznikla otázka, či by sa tým mohlo zvýhodniť alebo umožniť uznávanie opatrení, ktorými sa zavádza náhradné rozhodovanie namiesto podporovaného rozhodovania a či by sa tým porušilo právo na nezávislosť a rovnosť dospelých.

Konzistentnosť a komplementárnosť Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých s právami uvedenými v dohovore UNCRPD boli uznané pri viacerých príležitostiach, napríklad v záveroch a odporúčaniach (závery č. 2 a 3) prijatých na uvedenej spoločnej konferencii Európskej komisie a Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného v roku 2018¹².

Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých je nástroj medzinárodného práva súkromného. Je neutrálny, pokiaľ ide o hmotné právo, nestanovuje žiadny druh opatrení a vo svojej preambule kladie dôraz na záujem dospelého a rešpektovanie jeho dôstojnosti a nezávislosti. Uľahčením cezhraničnej spolupráce a odstránením právnych a praktických prekážok podporuje niektoré dôležité ciele dohovoru UNCRPD. Sú medzi nimi ciele článku 12 o rovnosti pred zákonom a článku 32 o medzinárodnej spolupráci, pri ktorých Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých ustanovuje systém ústredných orgánov.

Navyše nie všetky osoby so zdravotným postihnutím sú dospelí, ktorí potrebujú cezhraničnú ochranu v zmysle Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých, ale len tie, ktoré nie sú schopné chrániť svoje osobné alebo finančné záujmy. Naopak nie všetci dospelí, ktorých psychosociálna spôsobilosť je znížená, sú osoby so zdravotným postihnutím.

¹⁰ Jedinou výnimkou je pravidlo týkajúce sa spôsobilosti fyzických osôb v súvislosti s cezhraničnými zmluvnými záväzkami v občianskych a obchodných veciach, uvedené v článku 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I).

¹¹ Článok 1 ods. 1 Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých.

¹² [88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf \(hcch.net\)](https://www.hcch.net/doc/88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf).

Zároveň treba pripomenúť, že Výbor pre dohovor UNCRPD vo svojej správe o uplatňovaní dohovoru UNCRPD v EÚ z roku 2015 vyjadril obavy týkajúce sa prekážok, s ktorými sa stretávajú osoby so zdravotným postihnutím pri sťahovaní sa z jedného členského štátu do iného členského štátu. Výbor odporučil EÚ „prijatť okamžité opatrenia na zabezpečenie toho, aby všetky osoby so zdravotným postihnutím a ich rodiny mohli využívať svoje právo na slobodu pohybu na rovnakom základe s ostatnými“¹³.

Osobitný spravodajca pre práva osôb so zdravotným postihnutím dal vypracovať právnu štúdiu¹⁴ a osobitný spravodajca pre práva osôb so zdravotným postihnutím a nezávislá odborníčka pre požívanie všetkých ľudských práv staršími osobami vypracovali súvisiace spoločné vyhlásenie¹⁵. Problém objasnili konštatovaním, že Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých ponecháva dostatočný priestor na výklad a praktické zlepšenia a môže sa vyvíjať, aby zohľadňoval modernizáciu vnútroštátnych právnych predpisov. Osobitný spravodajca pripomína, že Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých obsahuje ustanovenia, ktoré majú zabrániť akémukoľvek konfliktu s dohovorom UNCRPD, a že oba nástroje sa môžu a mali by sa navzájom dopĺňať. EÚ a všetky jej členské štáty musia využiť dostupný priestor na výklad spôsobom, ktorým zaistia súlad s uvedeným dohovorom.

Pri uplatňovaní Haagskeho dohovoru z roku 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých sú zmluvné štáty, ktoré sú aj zmluvnými stranami dohovoru UNCRPD, viazané dodržiavaním dohovoru UNCRPD a zásad stanovených v ňom. Aj podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie tvoria medzinárodné dohovory neoddeliteľnú súčasť práva Únie, takže ich uplatňovanie musí spĺňať zásadu proporcionality ako všeobecnú zásadu práva Únie¹⁶.

V marci 2021 prijala Komisia stratégiu v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím na roky 2021 – 2030¹⁷. V stratégii sa rieši najmä otázka „zlepšenia prístupu k spravodlivosti, právnej ochrane, slobode a bezpečnosti“ osôb so zdravotným postihnutím. Na dosiahnutie tohto výsledku sa okrem rôznych iniciatív výslovne uvádza, že „Komisia bude spolupracovať s členskými štátmi s cieľom zabezpečiť vykonanie Haagskeho dohovoru o medzinárodnej ochrane zraniteľných dospelých osôb z roku 2000 v súlade s dohovorom UNCRPD, a to aj prostredníctvom štúdie o ochrane zraniteľných dospelých osôb v cezhraničných situáciách, najmä osôb s mentálnym postihnutím, a pripraviť pôdu na ratifikáciu Haagskeho dohovoru zo strany všetkých členských štátov“¹⁸.

V roku 2021 bola vypracovaná právna štúdia Komisie¹⁹ a o. i. sa v nej dospelo k záveru, že ratifikáciou Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých všetkými členskými štátmi by sa vyriešili niektoré problémy spojené s výraznými nedostatkami a nezrovnalosťami, ktoré existujú v oblasti cezhraničnej ochrany dospelých.

¹³ Concluding observations on the initial report of the European Union: Committee on the Rights of Persons with Disabilities, (2015) draft prepared by the Committee.

¹⁴ Štúdia o [výklade Haagskeho dohovoru z roku 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých v súlade s Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím](#).

¹⁵ [Joint statement by the Special Rapporteur on the rights of persons with disabilities, Gerard Quinn, and the Independent Expert on the enjoyment of all human rights by older persons, Claudia Mahler – Reflections on the Hague Convention \(2000\) on the International Protection of Adults](#), (Spoločné vyhlásenie osobitného spravodajcu pre práva osôb so zdravotným postihnutím Gerarda Quinna a nezávislej odborníčky pre požívanie všetkých ľudských práv staršími osobami Claudie Mahlerovej – úvahy o Haagskom dohovore z roku 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých), 8. júla 2021.

¹⁶ Pozri napr. uznesenie z 9. novembra 2021 vo veci Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle Dogane di Gaeta/Punto Nautica Srl, C-255/20, ECLI:EU:C:2021:926, bod 33.

¹⁷ [Stratégia v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím na roky 2021 – 2030](#).

¹⁸ Pozri bod 5.1 stratégie.

¹⁹ [Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the Union, Publications Office of the Union \(europa.eu\)](#) (Štúdia týkajúca sa cezhraničnej právnej ochrany zraniteľných dospelých v Únii, Úrad pre publikácie).

Len čo Rada prijme toto rozhodnutie, Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých sa stane súčasťou práva Únie. Môže ho teda vykladať Súdny dvor Európskej únie tak z hľadiska všeobecných zásad EÚ – zaručenie voľného pohybu osôb, prístupu k spravodlivosti a plného rešpektovania základných práv – ako aj dohovoru UNCPRD.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Tento návrh sa vzťahuje na poverenie určitých členských štátov ratifikovať medzinárodný dohovor alebo prísť k nemu v záujme EÚ. Justičná spolupráca v občianskych a obchodných veciach sa riadi článkom 81 ZFEÚ, ktorý je preto právnym základom právomoci EÚ v tejto oblasti. Z tohto dôvodu je uplatniteľným právnym základom článok 218 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) v spojení s hmotnoprávnym základom článku 81 ods. 2 ZFEÚ.

Článok 81 ods. 3 ZFEÚ nemožno uplatniť, pretože cezhraničná ochrana dospelých nie je vecou rodinného práva.

Pojem „rodinné právo“ v zmysle článku 81 ods. 3 ZFEÚ sa musí vykladať autonómne bez ohľadu na vymedzenie uvedené vo vnútroštátnych právnych predpisoch členských štátov.

V právnych predpisoch EÚ sa doteraz tento pojem vykladal pomerne striktné a obmedzoval sa na pravidlá upravujúce rodinné vzťahy, ako sú manželské veci, rodičovské práva a povinnosti alebo vyživovacia povinnosť.

Nie je neobvyklé, keď zraniteľní dospelí využívajú ochranu, ktorú im poskytujú rodinní príslušníci. V niektorých členských štátoch sa právna ochrana zraniteľných dospelých zo zákona prisudzuje manželovi/manželke alebo rodinným príslušníkom. Rodina dospelého, pokiaľ dospelý rodinu skutočne má, je však iba jednou z možností zabezpečenia ochrany. Zapojenie rodinných príslušníkov nie je nevyhnutnou požiadavkou, ani sa naň nevzťahujú pravidlá podľa medzinárodného práva súkromného. Rozhodujúcou v oblasti ochrany dospelého je namiesto toho podpora poskytovaná a zaistenie práv dospelého na dôstojnosť, sebaurčenie, nediskrimináciu a sociálne začlenenie bez ohľadu na jeho rodinné vzťahy.

Treba poznamenať, že Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých neobsahuje žiadny odkaz na rodinné vzťahy (napr. „rodič“, „deti“ alebo „manžel“), na rozdiel od nariadení EÚ vzťahujúcich sa na veci rodinného práva.

Navrhovaným nariadením sa Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých doplní a bude zahŕňať niektoré pravidlá dohovoru, najmä pravidlá týkajúce sa medzinárodnej právomoci a rozhodného práva, ktoré sa tak stanú priamo uplatniteľné v členských štátoch.

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie preto existuje riziko, že Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých môže ovplyvniť alebo zmeniť rozsah pôsobnosti navrhovaného nariadenia.

Rozsah pôsobnosti pravidiel Únie môžu ovplyvniť alebo zmeniť medzinárodné záväzky, ak sa takéto záväzky týkajú oblasti, na ktorú sa už takéto pravidlá v značnej miere vzťahujú alebo s prihliadnutím na predvídateľný vývoj práva Únie ako v tomto prípade²⁰.

²⁰ Pozri najmä stanovisko 1/13, body 73 a 74 a citovanú judikatúru.

Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých preto patrí do výlučnej právomoci Únie v súlade s článkom 3 ods. 2 ZFEÚ.

Európska únia preto môže oprávniť členské štáty, aby sa stali alebo zostali zmluvnými stranami Dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých.

Keďže len štáty sa môžu stať zmluvnými stranami dohovoru, ktorý neobsahuje ustanovenie, ktoré by umožňovalo EÚ stať sa zmluvnou stranou, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie²¹ môžu dohovor ratifikovať alebo pristúpiť k nemu, ako aj zostať jeho zmluvnými stranami členské štáty konajúc v záujme Únie.

Podobná iniciatíva už bola využitá v roku 2008 na poverenie určitých členských štátov ratifikovať Haagsky dohovor o ochrane dieťaťa z roku 1996 alebo pristúpiť k nemu²².

Z dôvodu protokolu č. 21 pripojeného k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie nie sú právne opatrenia prijaté v európskom justičnom priestore záväzné alebo sa neuplatňujú v Írsku. Po predložení návrhu v tejto oblasti však Írsko môže oznámiť svoje želanie prijať a uplatňovať opatrenie a po prijatí opatrenia môže oznámiť svoje želanie uvedené opatrenie realizovať.

V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

- **Proporcionalita**

Tento návrh je vypracovaný v súlade s už prijatými rozhodnutiami Rady, ktorými sa členské štáty oprávňujú na pripojenie k medzinárodnému dohovoru. Neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa súdržnej činnosti EÚ v oblasti cezhraničnej ochrany dospelých, a to zabezpečením, aby členské štáty, ktoré ešte nie sú zmluvnou stranou Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých, dohovor ratifikovali alebo pristúpili k nemu v stanovenom časovom rámci.

Takisto sa predpokladá, že členské štáty si zachovávajú právomoc, pokiaľ ide o úpravu prijatia pravidiel v rámci hmotného práva zameraných na ochranu dospelých.

Návrh je preto v súlade so zásadou proporcionality.

- **Výber nástroja**

Keďže sa tento návrh týka medzinárodnej dohody, ktorú majú určité členské štáty v záujme Únie ratifikovať a ku ktorej majú pristúpiť, jediným uplatniteľným nástrojom je rozhodnutie Rady podľa článku 218 ods. 6.

²¹ Stanovisko 1/13 Súdneho dvora Európskej únie, bod 44 a citovaná judikatúra.

²² Rozhodnutie Rady z 5. júna 2008, ktorým sa niektoré členské štáty poverujú v záujme Európskeho spoločenstva ratifikovať Haagsky dohovor o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa z roku 1996 alebo k nemu pristúpiť a ktorým sa niektoré členské štáty poverujú vydať vyhlásenie o uplatňovaní príslušných vnútorných noriem práva Spoločenstva (Ú. v. EÚ L151, 11.6.2008, s. 36).

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Tomuto návrhu spolu so súbežným návrhom nariadenia v rovnakej veci predchádzali intenzívne a rozsiahle konzultácie so zainteresovanými stranami.

Verejná konzultácia²³ a výzva na predkladanie podkladov²⁴ sa uskutočnili začiatkom roku 2022. Väčšina respondentov vrátane členských štátov a profesijných organizácií zastupujúcich právnikov a notárov podporila iniciatívu EÚ, ktorou by sa členským štátom uložila povinnosť ratifikovať Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých. Vyjadrila sa aj v prospech nástroja EÚ, ktorý doplní dohovor. Jedna mimovládna zastrešujúca organizácia v oblasti ochrany práv osôb so zdravotným postihnutím vyjadrila obavy týkajúce sa základných práv dospelých so zdravotným postihnutím, ak by nástroj EÚ uprednostnil voľný pohyb prijatých rozhodnutí, ktorými sa porušuje dohovor UNCRPD a základné práva dospelých so zdravotným postihnutím. Toto je opakujúca sa otázka týkajúca sa vzťahu medzi dohovorom UNCRPD a Haagskym dohovorom z roku 2000 o ochrane dospelých, ktorou sa zaoberala štúdia a spoločné vyhlásenie uvedené v poznámkach pod čiarou č. 14 a 15.

V rámci konzultačnej stratégie bolo 29. septembra 2022 zorganizované **neformálne online stretnutie so zainteresovanými stranami**. Okrem toho 27. októbra 2022 zorganizovala Komisia **online stretnutie s expertmi z členských štátov** s cieľom poskytnúť informácie o iniciatíve zameranej na ochranu dospelých a vymeniť si počiatočné názory.

Počas stretnutia, ktoré sa konalo 7. a 8. novembra 2022, sa napokon konzultovala s **Európskou justičnou sieťou pre občianske a obchodné veci** (EJS pre občianske a obchodné veci) jej možná úloha v rámci budúcej iniciatívy.

Stručne povedané, silná podpora a celkovo pozitívna spätná väzba na Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých sa dali konštatovať pri všetkých konzultačných činnostiach. Pri konzultáciách sa okrem toho ukázala praktická potreba ďalších opatrení na úrovni EÚ a ich podpora zo strany väčšiny zainteresovaných strán.

- **Získavanie a využívanie odborných znalostí**

V roku 2021 bola vypracovaná **právna štúdia²⁵**. Autori štúdie dospeli k týmto záverom: i) v cezhraničnej ochrane zraniteľných dospelých existujú významné nedostatky a nezrovnalosti (pravidlá týkajúce sa právomoci, uznávanie oprávnení na zastupovanie, chýbajúca právna istota a praktické problémy orgánov); ii) všeobecnou ratifikáciou Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých v EÚ by sa priamo vyriešili niektoré z uvedených problémov tak medzi členskými štátmi, ako aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami a iii) nástrojom EÚ by sa ďalej posilnila ochrana zraniteľných dospelých a uľahčil ich život aj činnosť zodpovedných orgánov.

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Justicna-spolupraca-v-obcianskych-veciach-ochrana-zranitelnych-dospelych-osob-v-celej-EU_sk.

²⁴ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Justicna-spolupraca-v-obcianskych-veciach-ochrana-zranitelnych-dospelych-osob-v-celej-EU_sk.

²⁵ [Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the Union, Publications Office of the Union \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Justicna-spolupraca-v-obcianskych-veciach-ochrana-zranitelnych-dospelych-osob-v-celej-EU_sk) (Štúdia týkajúca sa cezhraničnej právnej ochrany zraniteľných dospelých v Únii, Úrad pre publikácie).

Dodatočná expertíza na tému cezhraničnej ochrany dospelých bola zhrnutá aj v sprievodnej štúdii k správe o legislatívnej iniciatíve Európskeho parlamentu²⁶ (2016) a k správe Európskeho právneho inštitútu²⁷ (2020).

- **Posúdenie vplyvu**

Posúdenie vplyvu sa vykonalo v roku 2022 s cieľom preskúmať rôzne možnosti politík dostupných v rámci EÚ na zlepšenie cezhraničnej ochrany dospelých a posúdiť ich dosah.

Vzhľadom na to, že tento návrh sa týka iba ratifikácie Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých určitými členskými štátmi a pristúpenia k nemu, podrobnejšie vysvetlenie zistení z posúdenia vplyvu bude uvedené v pripojenom návrhu nariadenia. Súčasnú analýzu je vhodné obmedziť na uvedenie konečného výberu politiky.

Toto zahŕňa nariadenie, ktorým sa dopĺňa dohovor, a ratifikáciu dohovoru a pristúpenie k nemu zo strany tých členských štátov, ktoré ešte nie sú jeho zmluvnou stranou. Zaistilo by sa tým, aby sa vhodné pravidlá medzinárodného práva súkromného mohli uplatňovať na ochranu dospelých v cezhraničných situáciách nielen na úrovni EÚ, ale aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami. Takisto sa očakáva, že ratifikácia všetkými členskými štátmi podnieti viac tretích krajín, aby sa pripojili k dohovoru.

- **Základné práva**

Všeobecným cieľom navrhovaného opatrenia je chrániť základné práva dospelých v súlade s článkom 6 ZFEÚ, Chartou základných práv Európskej únie a dohovorom UNCPRD.

V cezhraničných situáciách by to malo za následok zabránenie vyvlastneniu majetku alebo odmietnutiu prístupu k majetku dospelého v zahraničí, zaistenie prístupu k spravodlivosti a zaistenie sebaurčenia a nezávislosti dospelých.

Harmonizáciou pravidiel medzinárodného práva súkromného spája Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých rôzne právne systémy s cieľom uľahčiť v rozsahu pôsobnosti dohovoru nediskriminačné rešpektovanie práv dospelých, ochranu ich záujmov a výkon ich právnej spôsobilosti.

V preambule dohovoru sa uvádzajú tieto hodnoty: potvrdzuje sa, že rešpektovanie dôstojnosti a nezávislosti dospelého sú prvoradé hľadiská. Takéto priority sú uvedené aj v preambule dohovoru UNCPRD.

Podľa pravidiel dohovoru, ak ochranné opatrenie prijme príslušný orgán v jednom zmluvnom štáte, toto opatrenie bude naďalej účinné aj v inom zmluvnom štáte, napríklad ak sa dospelý presťahuje z jedného zmluvného štátu do iného zmluvného štátu. Dohovor obsahuje aj záruky, ktoré umožňujú opatrenia neukonať alebo nevykonať, ak napríklad opatrenie prijal orgán, ktorého právomoc nebola založená na jednom z dôvodov uvedených v dohovore alebo nebola v súlade s jedným z dôvodov uvedených v dohovore, alebo ak by uznanie opatrenia bolo v rozpore s verejným poriadkom dožiadaného štátu²⁸. Nedodržanie základných práv

²⁶ [Protection of Vulnerable Adults – European Added Value Assessment](#) (Ochrana zraniteľných dospelých – Posúdenie európskej pridanej hodnoty).

²⁷ [The Protection of Adults in International Situations](#) (Ochrana dospelých v medzinárodných situáciách), správa Európskeho právneho inštitútu.

²⁸ Pozri článok 22 Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých so zoznamom dôvodov, na základe ktorých môže príslušný orgán podľa vlastného uváženia odmietnuť uznanie a výkon opatrenia.

dotknutých dospelých opatrením by v tejto súvislosti mohlo byť dôvodom na odmietnutie jeho uznania.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Navrhované rozhodnutie nemá žiadny vplyv na rozpočet Európskej únie.

5. OSTATNÉ PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Keďže sa návrh týka poverenia určitých členských štátov Európskej únie ratifikovať Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých alebo pristúpiť k nemu, monitorovanie jeho vykonávania je zamerané najmä na dodržanie časového rámca pre ratifikovanie dohovoru uvedenými členskými štátmi alebo pre ich pristúpenie k nemu v súlade s rozhodnutím Rady.

Keď však budú všetky členské štáty zmluvnou stranou dohovoru, naplánované je vykonanie viacerých opatrení na zvýšenie informovanosti o dohovore a na zaistenie jeho správneho uplatňovania. Navyše koordinované stanoviská EÚ sa budú prijímať ako súčasť prípravy budúcich zvláštnych komisií v oblasti praktického fungovania dohovoru; EÚ sa tým umožní monitorovať vykonávanie tohto nástroja členskými štátmi.

Návrh

ROZHODNUTIE RADY,

ktorým sa členské štáty oprávňujú stať sa alebo zostať v záujme Európskej únie zmluvnými stranami Dohovoru z 13. januára 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 2 v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

keďže:

- (1) Únia si stanovila za cieľ vytvoriť, zachovávať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pri plnom dodržiavaní základných práv, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb a prístup k spravodlivosti.
- (2) V záujme splnenia tohto cieľa prijala Únia niekoľko legislatívnych aktov v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky. Únia je tiež sama alebo prostredníctvom svojich členských štátov konajúcich v záujme Únie zmluvnou stranou viacerých medzinárodných dohovorov v tejto oblasti.
- (3) Neexistujú však žiadne právne predpisy Únie na zaistenie ochrany dospelých v cezhraničných situáciách, ktorí z dôvodu svojej oslabenej alebo nedostatočnej osobnej spôsobilosti nie sú schopní chrániť svoje záujmy, alebo môžu potrebovať, aby im bola podpora pri výkone ich právnej spôsobilosti, ktorá sa im poskytuje v jednom členskom štáte, poskytovaná v celej Únii.
- (4) Dospelí sa môžu v cezhraničných situáciách vráťane prípadov, keď sa sťahujú do iného členského štátu alebo keď vlastnia majetok alebo aktíva v inom členskom štáte, stretnúť s rôznymi ťažkosťami. Ťažkosti môžu vzniknúť napríklad vtedy, keď je potrebné uplatniť opatrenia na ochranu dospelých prijaté v jednom členskom štáte v inom členskom štáte, alebo ak je potrebné, aby sa oprávnenia na zastupovanie udelené dospelými, ktoré majú vykonávať ich zástupcovia v situáciách, keď títo dospelí nie sú schopní chrániť svoje záujmy, neskôr uplatnili v zahraničí. Tieto ťažkosti môžu mať vážne nepriaznivé dôsledky na právnu istotu pri cezhraničných konaniach, ako aj na práva a blaho dospelých a na rešpektovanie ich dôstojnosti. Negatívne môžu byť ovplyvnené najmä základné práva dospelých, ako je prístup k spravodlivosti, právo na sebaurčenie a nezávislosť, právo vlastniť majetok a právo na voľný pohyb.
- (5) Aby sa posilnila ochrana základných práv dospelých s oslabenou alebo nedostatočnou osobnou spôsobilosťou, je teda potrebné uplatňovať na riešenie cezhraničných situácií jednotné pravidlá medzinárodného práva súkromného. Na medzinárodnej úrovni sú takéto pravidlá predmetom Dohovoru z 13. januára 2000 o medzinárodnej ochrane

¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

dospelých (ďalej len „Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých“). V dohovore sa stanovujú pravidlá týkajúce sa právomoci, rozhodného práva, uznávania a výkonu opatrení na ochranu týchto dospelých, rozhodného práva pre oprávnenie na zastupovanie a pravidlá týkajúce sa spolupráce medzi orgánmi jeho zmluvných strán.

- (6) Podľa Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých môžu byť zmluvnou stranou tohto dohovoru len zvrchované štáty. Z tohto dôvodu Únia nemôže uvedený dohovor uzavrieť.
- (7) Dlhodobým cieľom Európskej únie je ratifikácia Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých a pristúpenie k tomuto dohovoru zo strany všetkých členských štátov.
- (8) K dnešnému dňu sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých Belgicko, Česká republika, Nemecko, Estónsko, Grécko, Francúzsko, Cyprus, Lotyšsko, Malta, Rakúsko, Portugalsko a Fínsko. Írsko, Taliansko, Luxembursko, Holandsko a Poľsko ho len podpísali.
- (9) Komisia [...] predložila legislatívny návrh nariadenia o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone opatrení, verejných listín a oprávnení na zastupovanie a spolupráci v občianskych veciach týkajúcich sa ochrany dospelých (ďalej len „navrhované nariadenie“). V návrhu sa stanovuje uplatňovanie niektorých pravidiel Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých medzi členskými štátmi a zavádzajú sa v ňom doplnujúce pravidlá s cieľom uľahčiť ešte užšiu spoluprácu v rámci EÚ v tejto oblasti. Ustanovenia navrhovaného nariadenia sa prekrývajú a úzko súvisia s Haagskym dohovorem z roku 2000 o ochrane dospelých.
- (10) Z tohto dôvodu existuje riziko, že Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých môže ovplyvniť alebo zmeniť rozsah pôsobnosti navrhovaného nariadenia. Haagsky dohovor z roku 2000 o ochrane dospelých preto patrí v súlade s článkom 3 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie do výlučnej právomoci Únie.
- (11) Rada by preto mala opraviť členské štáty, ktoré ešte nie sú zmluvnými stranami Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých, aby v záujme Únie podpísali a ratifikovali dohovor alebo k nemu pristúpili za podmienok stanovených v tomto rozhodnutí. Rada by tiež mala opraviť členské štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Dohovoru HCCH z roku 2000 o ochrane dospelých osôb, aby zostali jeho zmluvnými stranami.
- (12) Únia a jej členské štáty sú zmluvnými stranami Dohovoru Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím.
- (13) Právomoc prijímať hmotnoprávne a procesnoprávne pravidlá v oblasti ochrany dospelých majú podľa Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o fungovaní Európskej únie členské štáty. Členské štáty ako zmluvné strany Dohovoru Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím majú zaistiť, aby ich vnútroštátne hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy týkajúce sa zaobchádzania s dospelými boli v súlade so záväzkami v oblasti ľudských práv stanovenými v Dohovore Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím vrátane opatrení týkajúcich sa „opatrovnictva“ a „poručníctva“, ako aj nespôsobilosti, ako sa uvádza v článku 3 Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých.
- (14) Pravidlá Haagskeho dohovoru z roku 2000 o ochrane dospelých by sa mali uplatňovať v súlade so záväzkami v oblasti ľudských práv stanovenými v Dohovore Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím.

- (15) Nedodržanie tejto povinnosti by malo mať vplyv aj na uznávanie a výkon opatrení prijatých tretími krajinami zo strany členských štátov.
- (16) [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia a nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.] ALEBO
- (17) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko [listom z ...] oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto rozhodnutia.
- (18) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Rada týmto oprávňuje členské štáty, aby sa stali alebo zostali v záujme Únie zmluvnými stranami Dohovoru z 13. januára 2000 o medzinárodnej ochrane dospelých (ďalej len „dohovor“) za podmienok stanovených v článku 2.
2. Text dohovoru je pripojený k tomuto rozhodnutiu.

Článok 2

Bulharsko, [Írsko], Španielsko, Chorvátsko, Taliansko, Litva, Luxembursko, Maďarsko, Holandsko, Poľsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko a Švédsko podniknú kroky potrebné na uloženie svojich ratifikačných listín alebo listín o pristúpení na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, ktoré koná ako depozitár dohovoru, najneskôr do [24 mesiacov odo dňa prijatia tohto rozhodnutia].

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli

*Za Radu
predseda/predsedníčka*